

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **G. V.**, zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2025, č. j. 34 Az 25/2025 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), který zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2025, č. j. OAM-709/ZA-ZA11-ZA03-2025. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Krajský soud vycházel z následujícího skutkového stavu. Žalobce v řízení před žalovaným k důvodům své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl, že přijel do ČR, aby mohl žít svou rodinu žijící v Moldavsku. Poukazoval na to, že v Moldavsku jsou nízké mzdy a jeho výdělek postačuje pouze na základní živobytí. Při návratu do země původu by mu nezbylo než pracovat jako traktorista. Jinak tam žádné aktuální problémy neměl. Nepřemýšlel o tom, že by se v zemi původu přestěhoval na jiné místo, aby si vydělal více peněz, ani se neobrátil na pracovní agenturu, aby mu zajistila lepší práci. V České republice chce žít a pracovat, aby mohl žít rodinu. Na přímý dotaz, zda žádost podává výlučně z ekonomických důvodů, odpověděl kladně.

[3] K tomu krajský soud konstatoval, že ekonomické důvody nelze bez dalšího považovat za azylově relevantní. Pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvádí výlučně ekonomické důvody, správní orgán nerozhoduje o udělení azylu a zamítne žádost jako

zjevně nedůvodnou. Primárním zdrojem informací rozhodných pro posouzení žádosti je přitom sám žadatel o udělení mezinárodní ochrany. Tíží jej břemeno tvrzení. Až břemeno důkazní je rozloženo mezi správní orgán a žadatele. Krajský soud dále uvedl, že převážná část žalobních tvrzení byla obecná, nahodilá, postrádala vazbu na napadené rozhodnutí, občas dokonce vycházela z odlišného skutkového stavu, než jaký byl dán v posuzované věci. Žalobce především nepředestřel jasný a konkrétní azylový příběh svědčící o hrozbě pronásledování či vážné újmy v případě návratu do vlasti. Omezil se pouze na tvrzení, že chce v České republice žít a pracovat, aby mohl živit rodinu. Netvrdil ani žádné okolnosti svědčící o hrozbě mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení. Navíc svůj azylový příběh v žalobě rozšířil, a to v rozporu s popisem své situace ve správním řízení. Krajský soud proto přisvědčil žalovanému, že žalobce ve správním řízení uváděl pro podání žádosti o mezinárodní ochranu pouze ekonomické důvody. Za takové situace žalovaný v souladu se zákonem o azylu nezkoumá, zda jsou u žalobce splněny podmínky pro udělení národního humanitárního azylu. Nedůvodnou krajský soud shledal argumentaci, dle níž by bylo vycestování v rozporu s mezinárodními závazky České republiky či by nepřiznáním doplňkové ochrany došlo k porušení práva žalobce na soukromý a rodinný život. To ze správního řízení ani obsahu žaloby nevyplývá. Nelze přisvědčit ani tvrzení, podle něhož žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. Odkaz žalobce na uplatnění důkazního standardu reálného nebezpečí je v jeho situaci mimoběžný.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost s odkazem na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Namítá, že závěry soudu neodpovídají provedenímu dokazování a došlo k chybné kvalifikaci důvodů jeho žádosti. Ačkoliv akcentoval zjevně humanitární důvody, žalovaný zamítl jeho žádost pro údajné ryze ekonomické důvody. Uplatňované důvody však byly ekonomicko-sociální, měl mu být proto udělen humanitární azyl. Jelikož se žalovaný nezabýval udělením humanitárního azylu, doplňkové ochrany či posouzením ekonomické situace v domovském státě stěžovatele, vydal nepřezkoumatelné rozhodnutí. Stěžovatel dále obsáhle cituje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu týkající se konstrukce správního rozhodnutí. Závěrem uvádí, že je kasační stížnost přijatelná, neboť se týká značného množství jeho krajanů. Napadený rozsudek by tedy měl být zrušen a věc by měla být krajskému soudu vrácena k novému projednání.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Odkazuje na své vyjádření k žalobě, a dodává, že se ztotožňuje s právním stanoviskem krajského soudu. Stěžovatel v průběhu správního řízení opřel svou žádost pouze o ekonomické důvody. Proto byla jeho žádost zjevně nedůvodná. U zjevně nedůvodné žádosti se neposuzuje, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu nebo doplňkové ochrany podle § 14b téhož zákona. Z uvedených důvodů navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odmítl jako nepřijatelnou, popřípadě ji zamítl pro nedůvodnost.

[6] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku v rozsahu uplatněných stížnostních bodů, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

pokračování

[7] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, *jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.*

[8] Při hodnocení toho, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, v němž vyložil neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. Z uvedeného usnesení plyne, že kasační stížnost lze přijmout k meritornímu přezkumu v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního právního pochybení krajského soudu.

[9] V projednávané věci spatřuje stěžovatel přijatelnost své kasační stížnosti v tom, že situace, kterou zažívá „*se může týkat značného množství jeho krajanů*“. Pomine-li Nejvyšší správní soud, že toto tvrzení je formulováno velmi obecně, hypoteticky a není podloženo žádnými důkazy, pak musí beztak konstatovat, že i svým obsahem neodpovídá žádnému z důvodů přijatelnosti kasační stížnosti uvedenému výše. Důvody přijatelnosti nenalezl v projednávané věci Nejvyšší správní soud ani z úřední povinnosti. Současné ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje odpověď na všechny potenciální právní otázky obsažené v kasační stížnosti stěžovatele.

[10] Podle setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu nelze ekonomické důvody žádosti o mezinárodní ochranu považovat za hrozbu pronásledování či vážné újmy ve smyslu § 12, resp. § 14a zákona o azylu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003 - 64, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, či ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54). Mají-li ekonomické důvody žádosti nabýt relevance i z hlediska mezinárodní ochrany, musí k nim přistoupit další okolnosti, například musí ekonomické problémy žadatele ohrožovat existenčně a zároveň k nim dochází z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů (srov. usnesení ze dne 27. 8. 2008, č. j. 5 Azs 60/2008 - 69, či rozsudek ze dne 23. 1. 2023, č. j. 10 Azs 321/2022 - 26).

[11] Dále platí, že žalovaný není povinen posuzovat splnění podmínek pro udělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu nebo doplňkové ochrany podle § 14b téhož zákona, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany shledány jako zjevně nedůvodné. Uvedené dostatečně vyplývá ze samotného znění současného § 16 odst. 4 zákona o azylu, navíc tento závěr několikrát potvrdil i Nejvyšší správní soud (např. usnesení ze dne 17. 1. 2023, č. j. 10 Azs 271/2022-34, bod 16, ze dne 9. 1. 2025, č. j. 7 Azs 332/2024 - 15, bod 13 nebo ze dne 31. 1. 2025, č. j. 4 Azs 257/2024 - 26, bod 16).

[12] Krajský soud postupoval zcela v souladu s citovanou judikaturou, pokud na základě tvrzení stěžovatele ve správním řízení uzavřel, že stěžovatel uváděl pouze ekonomické důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu bez výše uvedených kvalit a že v takovém případě není žalovaný povinen posuzovat splnění podmínek pro udělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu nebo doplňkové ochrany podle § 14b téhož zákona. Lze proto uzavřít, že Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci namítané zásadní

pochybení krajského soudu. Z uvedených důvodů odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., protože neshledal důvod k jinému postupu ve smyslu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2021, č. j. 9 Azs 32/2021 - 32, které na základě usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, část III. 4., připouští možnost přiznat náhradu nákladů řízení „úspěšnému“ účastníkovi. Stěžovatel v řízení úspěch neměl a žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti ani nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2026

Mgr. Lenka Krupičková
předsedkyně senátu